

ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΛΟΓΩ ΗΘΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ
Αγωγή με την οποία ζητείται η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ο παθών εκ του τραυματισμού του σε εργατικό ατύχημα, οφειλόμενο στη μη τήρηση, από τον εργοδότη ή τους από αυτόν προστηθέντες, όρων ασφαλείας που περιγράφονται σε ισχύοντες νόμους, διατάγματα ή κανονισμούς. Πρέπει να αναφέρει, μεταξύ άλλων και τις συνθήκες του ατυχήματος. Η επιδίκαση της ηθικής βλάβης απόκειται στην κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Στοιχεία τα οποία συνεκτιμά το δικαστήριο για τον σκοπό αυτό. Για να είναι ορισμένη η αγωγή που έχει ένα τέτοιο, όπως το ανωτέρω, αίτημα, αρκεί, σε σχέση με το κριτήριο – στοιχείο της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των μερών να γίνεται μνεία σ' αυτήν της εν γένει κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των μερών, όπως αυτή, κατ' αρχή, εμφανίζεται στον εξωτερικό κόσμο, στον εναγόμενο δε απόκειται να προτείνει, κατ' ανεπτυγμένη άρνηση και άλλα περιστατικά ως προς το εν λόγω στοιχείο, χρήσιμα για τον προσδιορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης. Εργατικό ατύχημα οφειλόμενο στη μη τήρηση από τον εργοδότη ή τους προστηθέντες του των διατάξεων οι οποίες ειδικώς προβλέπουν τους όρους ασφαλείας των εργαζομένων του και η τήρησή τους επιβάλλεται στον εργοδότη. Στοιχεία που προσδιορίζουν την υπαιτιότητα του εργοδότη σε μια τέτοια περίπτωση. Ένσταση συνυπαιτιότητας του παθόντος. Για το ορισμένο αυτής απαιτείται σαφής μνεία των περιστατικών που είναι ικανά για να θεμελιώσουν το πταίσμα του τελευταίου, ώστε να μπορούν να συνεκτιμηθούν μαζί με τις άλλες συντρέχουσες καταστάσεις κατά τον προσδιορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης του τελευταίου.

Κυριότερες διατάξεις: Ν. 551/1915 άρθρα 1, 2, 3 και 16 Α.Κ. άρθρα 300, 914 και 932. Κ.Πολ. Δ. άρθρα 111 παρ. 2, 216 παρ.1α' και 262 παρ. 1 Π.δ. της 14/22.3.1934 άρθρο 77 Β.δ. της 24.7/25.8.1920

Πρόεδρος: ο αντιπρόεδρος, κ. Εμμ. Δαμάσκος

Εισηγητής: ο αρεοπαγίτης, κ. Χρ. Μπαλντάς

Δικηγόροι: οι κ.κ. Δημ. Γιώτσας, Κων. Φαζάκης

Κατά την έννοια του άρθρ. 562 παρ. 2 ΚΠολΔ, για το παραδεκτό του λόγου αναιρέσεως πρέπει ο ισχυρισμός και του οποίου στηρίζεται, έστω και αν ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο της ουσίας, να έχει προταθεί νομίμως ενώπιον του τελευταίου και να γίνεται επίκληση στο αναιρετήριο της προτάσεως αυτής, εκτός αν πρόκειται: α) για παράβαση που δεν μπορούσε να προβληθεί στο δικαστήριο της ουσίας, β) για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση και γ) για ισχυρισμό που αφορά την δημοσία τάξη. Η αοριστία του δικογράφου της αγωγής πρέπει να προτείνεται στο δικαστήριο της ουσίας για να δημιουργηθεί λόγος αναιρέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 562 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι ο σχετικός ισχυρισμός δεν είναι από εκείνους, που κατ' εξαίρεση λαμβάνονται υπόψη, χωρίς να προταθούν. Περαιτέρω για να είναι παραδεκτή, κατά τα άρθρα 111 παρ. 2 και 216 παρ. 1 α' ΚΠολΔ, η αγωγή, με την οποία ζητείται η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης της ηθικής βλάβης, που υπέστη ο καθών εκ του τραυματισμού του σε εργατικό ατύχημα, που οφείλεται στην μη τήρηση από τον εργοδότη ή τους από αυτόν προστηθέντες όρων ασφαλείας, διαγραφομένων σε ισχύοντες νόμους, διατάγματα ή κανονισμούς, πρέπει να αναφέρονται σε αυτήν, εκτός των άλλων και οι συνθήκες του ατυχήματος, δηλαδή τα πραγματικά περιστατικά υπό τα οποία έλαβε χώραν τούτο. Τέλος από την διάταξη του άρθρου 932 ΑΚ προκύπτει ότι με αυτή παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο της ουσίας να επιδικάσει στον παθόντα εξ' αδικοπραξίας εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη. Η επιδίκαση της ικανοποίησης αυτής, αφέθηκε στην κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, το οποίο προσδιορίζει το ποσόν αυτής μετ' εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ως προς τον βαθμό του πταίσματος του δράστη, το είδος της προσβολής, την έκταση του άλγους του παθόντος, το τυχόν συντρέχουν πταίσμα του, την ηλικία και το φύλο αυτού, την κοινωνική και οικονομική των μερών κατάσταση. Για το ορισμένο της διωκούσης την

επιδίκαση χρηματικής λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, αγωγής, αρκεί σε σχέση με την τελευταία περίπτωση η μνεία της εν γένει κοινωνικής και οικονομικής των μερών καταστάσεως, ως κατ' αρχήν εμφανίζεται στον εξωτερικό κόσμο, στον εναγόμενο δεν απόκειται να προτείνει, κατ' ανεπτυγμένη άρνηση, και άλλα περιστατικά, ως προς το στοιχείο τούτο, χρήσιμα για τον προσδιορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης. Στην προκειμένη περίπτωση δια της ενδίκου αγωγής του αναιρεσιβλήτου, ως εκ της επισκοπήσεως αυτής προκύπτει, εκτίθενται τ' ακόλουθα. Ότι αυτός προσελήφθη την 27-10-1995 από την πρώτη των εναγόντων και ήδη αναιρεσειόντων, ανώνυμη εταιρεία, ενεργούσα δια των νομίμων εκπροσώπων της, δευτέρου και τρίτου εξ αυτών, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, ως χειριστής μηχανήματος κοπής μετάλλων στο εργοστάσιο επεξεργασίας, μεταποίησης και εμπορίας μετάλλου της πρώτης, ότι την 25-11-1997 κατά την εκτέλεση εργασίας που του είχαν αναθέσει οι δεύτερος και τρίτος των αναιρεσειόντων, υπό την ανωτέρω ιδιότητά τους, και δη κατά την επεξεργασία λαμαρινών σε ειδικό μηχάνημα, το οποίο και την λειτουργία του λεπτομερώς περιγράφει, το αριστερό του χέρι, λόγω του ασυνήθους μεγάλου βάρους της λαμαρίνας και κυρίως της παντελούς ελλείψεως προστατευτικού καλύμματος του μηχανήματος, ήλθε σε επαφή με τους περιστρεφόμενους κοπτικούς δίσκους τούτου, με αποτέλεσμα να υποστεί ακρωτηριασμό των τεσσάρων δακτύλων και βαρεία κάκωση μυϊκής φύσεως του πέμπτου ως και ότι ο τραυματισμός του οφείλεται σε πταίσμα των αναιρεσειόντων, της πρώτης ενεργούσης δια των νομίμων εκπροσώπων της, δευτέρου και τρίτου αυτών, συνιστάμενου στο ότι δεν ετήρησαν τους επιβαλλομένους από το άρθρον 77 του από 14-3-1934 Π. Δ/τος όρους ασφαλείας και δη δεν τοποθέτησαν στο άνω μηχάνημα ειδικό προστατευτικό κάλυμμα, το οποίο θα απέκλειε την σε κάθε περίπτωση προσέγγιση των χεριών του σε τούτο και ότι αντ' αυτού είχαν τοποθετήσει μια λαμαρίνα, που εκάλυπτε μικρό τμήμα των δίσκων που υπήρχε για να εμποδίζει την εκτόξευση λινατικού υγρού. Ζητήθηκε δε η επιδίκαση στον αναιρεσιβλήτο χρηματικής της ηθικής βλάβης που υπέστη εκ του τραυματισμού του, ικανοποίησης. Ενόψει του περιεχομένου τούτου της αγωγής, επαρκώς προσδιορίζονται οι συνθήκες, υπό τις οποίες έλαβε χώραν το εργατικό ατύχημα και ο εξ αυτού τραυματισμός του αναιρεσιβλήτου και γίνεται μνεία σε αυτήν της εν γένει κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως των αναιρεσειόντων, δια της αναφοράς της πρώτης, ως ασκούσης την ρηθείσα επιχείρηση και των λοιπών ως νομίμων εκπροσώπων αυτής. Συνεπώς το Εφετείο που έκρινε ωρισμένη την αγωγή, ως περιέχουσα έκθεση του, κατ' άρθρον 932 Α.Κ., απαιτούμενου για την νομική επάρκεια αυτής στοιχείων της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως του υποχρέου καταβολής χρηματικής, για ηθική βλάβη, ικανοποίησης ως και παράθεση των απαιτούμενων, για την ποσοτική επάρκεια της, συνθηκών επελεύσεως του εργατικού ατυχήματος, ορθώς την διάταξη αυτή ερμήνευσε και εφήρμοσε και ορθώς δεν κήρυξε ακυρότητα, λόγω αοριστίας, γι' αυτό και ο πρώτος λόγος της αναιρέσεως κατά τα περί του αντιθέτου, εκ των αριθμών Ι και 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ αντιστοίχως σκέλη του, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Ο αυτός λόγος της αναιρέσεως κατά το , από το άρθρο 559 αρ. 1 σκέλος του, δια του οποίου προβάλλεται η αιτίαση της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 932 Α.Κ. από την προσβαλλομένη, ως εκ του ότι αυτή έκρινε νομικώς επαρκή την αγωγή, κατά την περί επιδίκασεως χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης βάσει της, αν και δεν περιείχοντο σε αυτή τα προς τούτο απαιτούμενα από την διάταξη αυτή και έτερα, πλην των παραπάνω, στοιχεία του είδους της προσβολής του παθόντος, της βαρύτητος και εκτάσεως της βλάβης του, της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως του, του βαθμού της προσβολής του, της ηλικίας και του φύλου του καθώς και του βαθμού του πταίσματος του υπαιτίου, είναι απορριπτέος προεχόντως ως απαράδεκτος, δεδομένου ότι, ως εκ της εφέσεως και των προτάσεων των αναιρεσειόντων ενώπιον του Εφετείου προκύπτει, εγένετο μεν ενώπιον του δικαστηρίου αυτού αναφορά της εν λόγω διατάξεως, ως απαιτούσης, κατά την ερμηνεία της, για την νομική επάρκεια της διωκούσης χρηματική, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης αγωγής, την παράθεση και των στοιχείων αυτών, όχι όμως και επίκληση ότι ταύτα δεν περιείχοντο στην ένδικη αγωγή και ότι εκ τούτου αυτή ήταν αόριστη. Επίσης απορριπτέος είναι ο αυτός λόγος της αναιρέσεως, κατά το μεν εκ του αριθμού 8 του άρθρου 559 ΚΠολΔ σκέλος του, ως αόριστος, δεδομένου ότι γίνεται μεν σε τούτο επίκληση ότι η προσβαλλομένη έλαβε υπόψη πράγματα μη προταθέντα,

πλην δεν προσδιορίζεται στο αναιρετήριο ποία τα μη προταθέντα και ληφθέντα υπόψη πράγματα, κατά δε το εκ του αριθμού 14 του ιδίου άρθρου, τοιούτον, δια τον οποίον αποδίδεται στην αναιρεσιβαλλομένη η πλημμέλεια της παρά τον νόμον μη κηρύξεως απαραδέκτου της αγωγής λόγω αοριστίας, κατά το κεφάλαιον της περί επιδικάσεως στον αναιρεσίβλητο διαφορών αποδοχών του, ως απαράδεκτος, αφού δεν γίνεται επίκληση στο αναιρετήριο ότι η αοριστία αυτή της αγωγής προτάθηκε στο δικαστήριο της ουσίας.

Από τις διατάξεις των άρθρων 914, 932 ΑΚ και 1,2, 3 και 16 του ν. 551/1915, που κωδικοποιήθηκε με το ΒΔ 24.7/25.8.1920, συνάγεται ότι ο εξ εργατικού ατυχήματος παθών δικαιούται την εκ του κοινού αστικού δικαίου αποζημίωση, στην οποία και η χρηματική ικανοποίηση της εκ του τραυματισμού του ηθικής βλάβης, όταν το ατύχημα οφείλεται στη μη τήρηση από τον εργοδότη ή τους από αυτόν προστηθέντες των διατάξεων οι οποίες ειδικώς προβλέπουν τους όρους ασφαλείας των εργαζομένων και η τήρησή τους επιβάλλεται στον εργοδότη. Η υπαιτιότητα του εργοδότη στην περίπτωση αυτή έγκειται στην ειδική αμέλεια της μη τηρήσεως των διαγραφομένων και επιβεβλημένων σε αυτόν από ισχύοντες νόμους, κανονισμούς ή διατάγματα όρων ασφαλείας των εργαζομένων και συνεπώς το γεγονός τούτο αρκεί προς θεμελίωση της προς αποζημίωση υποχρεώσεώς του. Περαιτέρω κατά το άρθρο 77 του Π.Δ. 14/22-3-1934 «περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών και υπαλλήλων των πάσης φύσεως βιομηχανικών και βιοτεχνικών εργοστασίων, εργαστηρίων κλπ», σε όλες τις μηχανές κατεργασίας και τα μηχανικά εργαλεία, ακόμη και τα χειροκίνητα πρέπει οι οδοντωτοί τροχοί, οι δίσκοι τριβής, ατέρμονες, κοχλίες κλπ. να προφυλαχθούν ώστε να μην είναι δυνατόν να επέλθει τραυματισμός των απασχολουμένων σε αυτά ή διερχομένων εργατών. Οι μηχανές κατεργασίας εφόσον έχουν μέρη κοπτερά, περιστρεφόμενα με ταχύτητα, όπως είναι τα μηχανικά πριόνια, ψαλίδια, κοπτήρες κλπ πρέπει να διευθετούνται κατά τρόπο που να εξασφαλίζει τους εργάτες από επαφή που προέρχεται ακόμη και από ακούσια κίνηση. Ανοίγματα πληρώσεως ή εκκενώσεως μηχανών εις τα οποία η χρησιμοποίηση των χειρών παρουσιάζει κινδύνους από φτερά, κοχλίες, κυλίνδρους κ.λ.π. πρέπει να εξασφαλίζονται με χοάνες, προφυλακτικές σχάρες, καλύμματα συνδεδεμένα με τον διακόπτη κινήσεως, ώστε κατά την λειτουργία τους να αποκλείεται η επαφή των χειρών με τα επικίνδυνα στοιχεία. Εκ τούτων ακολουθεί ότι υφίσταται αμελής συμπεριφορά του εργοδότη και επομένως υπαιτιότης του και ευθύνη προς αποζημίωση του παθόντος εργαζομένου από εργατικό ατύχημα, όταν αυτός χρησιμοποιώντας μηχανήματα εκ των παραπάνω δεν τηρεί τους ρηθέντες επιβεβλημένους σε αυτόν όρους ασφαλείας και δη δεν τοποθετεί σε αυτά προστατευτικά καλύμματα ή τοποθετεί ατελή τοιαύτα, μη διασφαλίζοντα πλήρως την υγεία και σωματική ακεραιότητα των εργαζομένων και στην περίπτωση ακόμη της ακουσίας επαφής των τελευταίων με αυτά και δη τοιαύτα αποκλείοντα την επαφή των εργαζομένων με τα επικίνδυνα στοιχεία αυτών. Από την προσβαλλομένη απόφαση του Εφετείου Αθηνών εγένοντο ανελέγκτως δεκτά τα ακόλουθα. Ότι ο αναιρεσίβλητος προσλήφθηκε από την πρώτη των αναιρεσειόντων, ενεργούσα δια των νομίμων εκπροσώπων της, δευτέρου και τρίτου εξ αυτών, στην επιχείρησή της, βιοτεχνίας μεταλλικών εφαρμογών και επεξεργασίας, μεταποίησης και εμπορίας μετάλλου, με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου την 27-10-1995 ως χειριστής μηχανήματος κοπής μετάλλου. Ότι την 25-11-1997 αν τέθηκε σε αυτόν από τους δεύτερο και τρίτο των αναιρεσειόντων, ενεργούντων ως νομίμων εκπροσώπων της πρώτης, η κατεργασία μεταλλικών κοιλοδοκών, οι οποίες χρησιμοποιούνται ως κατακόρυφα τμήματα σε μεταλλικές πόρτες, προκειμένου να κατασκευασθεί σε αυτά το τμήμα που τοποθετείται η κλειδαριά. Ότι την εν λόγω ημέρα ο αναιρεσίβλητος, ο οποίος είναι αριστερόχειρας και είχε προσφάτως υποστεί κάταγμα στον καρπό του αριστερού χεριού του, λόγος για τον οποίον είχε λάβει αναρρωτική άδεια που έληξε τον μήνα Οκτώβριο, άρχισε να εκτελεί την εργασία του σε ηλεκτροκίνητη μηχανή (φρέζα) η οποία αποτελείται από ένα τραπέζι διαστάσεων 100 cm X 50 cm, που κινείται καθέτως και οριζοντίως αποκλειστικά με χειροκίνητο τρόπο, με συνολική οριζόντια διαδρομή 30 cm. Επάνω από το τραπέζι περιστρέφεται άξονας που φέρει δυο μεταλλικούς, μόνιμα περιστρεφόμενους, δίσκους, καθένας από τους οποίους έχει διάμετρο 1,5 m.m. Ότι πάνω από τους μεταλλικούς αυτούς δίσκους είχε τοποθετηθεί ένα προστατευτικό μεταλλικό κάλυμμα σε σχήμα Λ, το οποίο όμως δεν παρείχε αποτελεσματική προστασία στον χειριζόμενο την μηχανή, δηλαδή δεν απέκλειε την έστω και ακούσια επαφή των χειρών του χειριστή με τους μεταλλικούς δίσκους, αλλά

χρησίμευε περισσότερο για να εμποδίζει την εκτόξευση λινατικού λαδιού. Ότι ο άξονας αυτός τίθεται σε λειτουργία από έναν μάντα που συνδέεται με ένα ηλεκτρικό μοτέρ ενός ίππου (1 HP). Ακολούθως γίνεται λεπτομερής περιγραφή του τρόπου λειτουργίας του μηχανήματος και της εργασίας του αναιρεσιβλήτου. Στην συνέχεια η προσβαλλομένη δέχθηκε και τα εξής. Ότι την κρίσιμη ημέρα (25-11-1997) και περί ώραν 08.40' ο αναιρεσιβλήτος σε κάποια φάση της εργασίας του καθώς πήγε να τοποθετήσει στο τραπέζι της φρέζας ένα στραντζαριστό, το αριστερό του χέρι (που εκτελούσε καθήκοντα δεξιού χεριού) ήλθε σε επαφή με τους μόνιμα περιστρεφόμενους δίσκους με αποτέλεσμα ν' ακρωτηριαστούν μερικώς ο δείκτης, ο μέσος και ο παράμεσος και πλήρως το μικρότερο δάκτυλο. Ότι τούτο συνέβη το μεν γιατί το αριστερό του χέρι λόγω του κατάγματος έγειρε από το βάρος του στραντζαριστού καθώς το τοποθετούσε στην μηχανή και έτσι ήλθε σε επαφή με τους δίσκους, το δε λόγω παλαιότητας του μηχανήματος (ηλικίας άνω των 25 ετών) και του γεγονότος ότι το τελευταίο εστερείτο επαρκούς προστατευτικού καλύμματος, το οποίο να καλύπτει τους ανωτέρω δύο ηλεκτροκινήτους δίσκους και να παρέχει έτσι αποτελεσματική προστασία στον χειριζόμενο την μηχανή και ειδικότερα να εμποδίζει την έστω και ακούσια πρόσβαση του στην επικίνδυνη περιοχή των περιστρεφόμενων δύο δίσκων. Ότι το υφιστάμενο κάλυμμα σε σχήμα Λ κατασκευής του πατρός των δευτέρου και τρίτου των εναγομένων είναι ηλικίας 25 ετών, τμήμα ακόμη παλαιότερου μηχανήματος δεν καλύπτει όλη την επιφάνεια των περιστρεφόμενων δίσκων και χρησιμεύει περισσότερο για την προφύλαξη του εργαζομένου από την εκτόξευση λινατικών ελαίων. Ότι επίσης στο μηχανήμα αυτό δεν υπήρχε διακόπτης ασφαλείας, ο οποίος για την περίπτωση που θα ερχόταν ξένο σώμα σε επαφή με τους δίσκους κοπή, έστω και με ακούσια κίνηση του εργαζομένου στη μηχανή, θα διέκοπτε την παροχή ρεύματος και θα παρείχε αποτελεσματική προστασία, κατά τα προβλεπόμενα στις προαναφερθείσες διατάξεις ως και ότι ο αναιρεσιβλήτος υπέστη βαριά κάκωση του αριστερού του χεριού. Έκρινε δε ότι ο τραυματισμός του αναιρεσιβλήτου οφείλεται στην ειδική αμέλεια της μη τήρησης από τους αναιρεσιβλήτες των ρηθέντων όρων ασφαλείας. Με την κρίση της δε αυτή η προσβαλλομένη διέλαβε επαρκή αιτιολογία ως προς την αμέλεια των αναιρεσιβλήτων, συνισταμένη στην μη τήρηση από αυτούς των διαγραφομένων στον νόμον και επιβεβλημένων σε αυτούς όρων ασφαλείας των εργαζομένων, αφού δέχεται ότι ο τραυματισμός του αναιρεσιβλήτου οφείλεται στην μη τοποθέτηση στο ρηθέν μηχανήμα επαρκούς προστατευτικού καλύμματος που να εμποδίζει την επαφή του με τους περιστρεφόμενους δίσκους και ν' αποκλείει τον τραυματισμόν του και δεν παρεβίασε εκ πλαγίου τις άνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, γι' αυτό και ο δεύτερος κατά το πρώτο σκέλος του, εκ του άρθρου 559 αρ.19 ΚΠολΔ, λόγος της αναίρεσεως είναι αβάσιμος και απορριπτός. Επειδή κατά την παρ. 1 του άρθρου 262 ΚΠολΔ η ένσταση πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένη αίτηση και σαφή έκθεση των γεγονότων που την θεμελιώνουν. Ειδικότερα για το ωρισμένον της εκ του άρθρου 300 ΑΚ ενστάσεως συνυπαιτιότητας του εξ αδικπραξίας παθόντος στην επέλευση της ζημίας ή της εκτάσεως αυτής, δεν αρκεί η απλή παράθεση πραγματικών περιστατικών, ικανών να θεμελιώσουν πταίσμα του παθόντος, αλλ' απαιτείται και σαφής μνεία ότι ταύτα προτείνονται προς θεμελίωση της ενστάσεως αυτής, επί τω τέλει της, δια παραδοχής της, άρσεως ή μείωσης της οφειλομένης από τον υπαίτιον της αδικπραξίας αποζημιώσεως, ή προκειμένου περί επιδικάσεως χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποιήσεως της συνεκτιμήσεως μετά των άλλων συντρεχουσών περιστάσεων και της συνυπαιτιότητας του παθόντος κατά τον προσδιορισμό του ποσού της ικανοποιήσεως. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ της επισκοπήσεως των διαδικαστικών εγγράφων, οι αναιρεσιβλήτες διέλαβαν δια μεν των προτάσεων τους στον πρώτο βαθμό ότι το ρηθέν εργατικό ατύχημα οφείλεται, κατά τις προς αυτούς αφηγήσεις του αναιρεσιβλήτου, εις το ότι, κατά την μεταφορά από αυτόν επεξεργασθέντος μετάλλου εκ του μηχανήματος, εξ αιτίας αφορήτων πόνων που αισθάνθηκε, λόγω του ότι "άνοιξε-ξεκόλλησε" το κάταγμα του χεριού του, του έπεσε το μέταλλο από τα χέρια, παραπάτησε και προσπαθώντας να κρατηθεί από το τραπέζι του μηχανήματος "έφυγε" η αριστερή του παλάμη πλάγια κάτω από τους περιστρεφόμενους δίσκους, στο διάκενο που είχε δημιουργηθεί μετά το χαλάρωμα της τράπεζας ανάμεσα σε αυτήν και τους μεταλλικούς δίσκους, δια δε των τοιούτων ενώπιον του Εφετείου, επανέφεραν μερικώς ταύτα, διαλαβόντες, κατ' αξιολόγηση καταθέσεων του αναιρεσιβλήτου ενώπιον προ ανακριτού και

μάρτυρος, ότι αυτός δεν θα πάθαινε το ατύχημα, αν δεν προσπαθούσε να στηριχθεί από το μηχάνημα τοποθετώντας το χέρι του κάτω από τους δίσκους, χωρίς κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις, να επικαλεσθούν σαφώς συνυπαιτιότητα του αναιρεσιβλήτου, θεμελιωμένη επί των περιστατικών τούτων, αλλά τοιαύτην επί ετέρων, δια την απόρριψη της σχετικής, επί των τελευταίων ερειδομένης, ενστάσεώς τους δεν παραπονούνται με την αναίρεση. Συνεπώς ενόψει του ότι μόνη η παράθεση των ως άνω περιστατικών δεν συνιστά παραδεκτή προβολή ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας ισχυρισμού περί συνυπαιτιότητος του αναιρεσιβλήτου, θεμελιωμένην επ' αυτών, ο δεύτερος, κατά το δεύτερον, εκ των αριθμών 19 και 8 του άρθρ. 559 ΚΠολΔ, σκέλος του λόγος της αναιρέσεως, δια του οποίου πλήττεται η προσβαλλομένη δι' έλλειψη αιτιολογίας και εκ πλαγίου παραβίαση της διατάξεως του άρθρ. 300 Α.Κ. ως προς τοιαύτην ένσταση συνυπαιτιότητος ή μη λήψη υπόψη αυτής, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, κατ' άρθρον 562 παρ. 2 ΚΠολΔ. Ο αυτός λόγος της αναιρέσεως κατά το τρίτον, εκ του αρ. 19 άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. σκέλος του, δια του οποίου αποδίδεται στην προσβαλλομένη έλλειψη αιτιολογίας ως προς την εκ του άρθρου 330 εδ. β' Α.Κ. αμέλεια των αναιρεσιόντων, και εντεύθεν εκ πλαγίου παραβίαση της διατάξεως αυτής και στην οποία στήριξε την υπαιτιότητα τους από αδικοπραξία, είναι απορριπτέος ως στηριζόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, αφού η προσβαλλομένη, ως εξ αυτής προκύπτει, στήριξε την υπαιτιότητα των αναιρεσιόντων αποκλειστικώς στην ειδική αμέλεια τα μη τηρήσεως από αυτούς όρων ασφαλείας, ενώ κατά το τέταρτον και τελευταίον, εκ της αυτής διατάξεως, σκέλος του, δια του οποίου αποδίδεται στην προσβαλλομένη η πλημμέλεια της ανεπαρκείας αιτιολογίας ως προς το έτερον κεφάλαιο της ένδικης αγωγής που έγινε δεκτό και δη τοιαύτη ως προς τον ακριβή τρόπο και χρόνο υπολογισμού των καταβλητέων και καταβληθεισών αποδοχών του αναιρεσιβλήτου και εκ τούτου εκ πλαγίου παράβαση των διατάξεων των άρθρων 648 Α.Κ. και των από 21-4-1995, 17-6-1993 Σ.Σ.Ε. και 44/97 Δ.Α, είναι απορριπτέος ως άοριστος, αφού δεν εκτίθενται οι επί του ζητήματος αυτού παραδοχές της προσβαλλομένης και σε τι συνίσταται η ανεπάρκεια αυτών. (Απορρίπτει την αίτηση της 8077/2000 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών).